

Nazvat album písniček pro děti **Bongo BonBoniera** je opovážlivost hraničící s popotahováním za náznaky mravního narušování. Děti nejsou pitomé a vtip, ve kterém se tento výraz používá, si bleskově vygúglí. CD je ovšem kompilací 17 písní 17 interpretů, kteří ve svém repertoáru nějakou dětinskou píseň mají. Ano, není to překlep, opravdu ne dětskou nebo pro děti, ale dětinskou. Věřím, že děti všechny na CD uvedené interprety znají a poslouchají, ale jsem si takřka jist, že ne kvůli písním, které kompilátor z jejich repertoáru vybral na CD pro děti. To jsou prostě jen takové pitomůstky, které vznikly, když si kapely nebo sólisté hráli NA děti, ale s tvorbou PRO děti nic společného nemají.

Album má líbivý obal se spoustou naivních či naivistických obrázků a spoustou skládanek a vloček. Vnitřek je pak neméně pestrý:

Vybrány jsou slabomyslnosti, hraničící někdy s morbiditou – *Medvídek Květů*, nebo **Montyho Koník**

(tady se vyskytne v textu dokonce slovo „prdel“, co ale považuji za vrchol pokrytectví je, že v bookletu je „prdel“ nahrazena mnohem slušnější „zadnicí“. No sorry, Monty, ale tohle jsem si o Vás nemyslel, že budete takto potlačovat transparentnost a otevřenost, tak rodiče schválí zadnici při kontrole, co dětem kupují, a pak na ně z reproduktoru vypadne prdel? Jaký je rozdíl mezi prdelí psanou a zpívanou , že jste to tak změnil?), dále jsou tu

Poletíme?

se skladbou

Drápy

(tady se zase kaká... No, mohlo to být i horší, děti to slovo nakonec taky znají), či dokonce *N arozeniny*

Jablkoně.

Připojeno je pár historických věcí, které mohly fungovat před deseti lety: *Naše pračka dvojice V odňanský-Skoumal, Koňabojí*

Já mám koně

nebo

Jaro

od

Tatabojs

- těch je mi skutečně líto, ty jako děti znám a dovedu si představit, jak by

Mardoša

okomentoval, kdyby něco takového zaslechl u táboráku na konci osmdesátých let. Holt časy se mění a naše kritéria taky – v kolekci těchto písní ale právě Tatabojsí skladba působí obzvlášť vytrženě.

Pak tu máme pár kapel, které ani netuší, že by jejich písně mohly být použity pro děti: *Do Afriky*

od

Radúzy

Cicvárkovo Oko

nabízí

Mikuláše

a dokonce i

Žamboši

přispěli svou

Štěněcí

– jaxe jmenuje štěňátko Žambochů? Žambošátko! Nevím co je v textu pro děti horší, jestli ta Montyho prdel nebo výraz „aligátorátko“. Zrovna od Žambochů by se dalo vybrat určitě něco, co by děti vzaly.

No, a pak je tu kategorie, která bezostyšně považuje děti za blbečky: **Minach** a *Čokoláda*, nebo **Hm** a

Ruce

, či

Zubynehty

a

Kobylka

(o týrání zvířátek) nebo

Cymbelín

s bigotní skladbou

Komáři.

Jedině **Dva** a jejich *Pingu Hop* (tahle skladba má taky neuvěřitelné 4 minuty!!!) a **Čankišou** s *J a pr pr*

jsou osobitě originální tím že rezignovaly na smysluplný text a děti by jejich skladby mohly využít při tvorbě tajné řeči, ve které si budou sdělovat nelichotivosti o dospělých (Dva) nebo pro nácvik soutěže v délce prdění bez přerušování a v různých tóninách. Moc pěkná zábava.

(Čankišou). Ale popravdě, u těchto dvou jsem se aspoň pousmál. Důkaz, že je to spíše pro dospělélélélé. Co děti, to nevím. Hlavně, že si mají kde hrát.

Proč je tam **James Harries** jsem prostě nepochopil. Asi ukolébavka. Nebo autorská práva. To spíš.

O tom, jakou pozornost a váhu kapely těmto písničkám „pro děti“ přikládají, vypovídá i délka písniček. Daleko více než písničkám pro děti, odpovídá stopáž prostě takovým hrátkám a preludováním, které pak bylo líto vyhodit. Že pak se i v krátkých stopážích nakupí prohřešků jak na ploše operety je jasné – typické jsou Ruce skupiny Hm.

A paxe divme, že děti „žerou“ spíše žánry, ve kterých jsou považovány za rovnocenné partnery a ne za infantilní blbečky. Přitom i naše žánry mají dost písniček, které by děti vzaly, jen se nesmí tak urputně tvářit, jako že jsou pro děti. Např. řada písniček z dvou alb zvířecích písniček, které vyšly před několika lety u téže značky by sítím úspěšně prošla. A chybí Ebeni nebo Lenk.

Povídání uzavřu v duchu vtípků na CD: Písničky Proděti? Spíše, jak zpívá Čankišou, Proděti! {d esky 768}